

ВІН І ВОНА

By

АНДРІЙ ХОХОЛКІН

+380672306063
KHOKHOLKIN@GMAIL.COM

НАТ. СХОДИ ОФІСНОГО ЦЕНТРУ ДЕНЬ

На фасаді велика вивіска "Завжди Банк". АНДРІЙ (39) спускається сходами вниз. Він одягнутий в діловий костюм, думає про щось своє. Андрій працює в банку керівником кредитного департаменту. Він довго йшов до цієї посади, і вже кілька років обіймає її. Він почав усвідомлювати, що досяг вершини своєї кар'єри і вище йому вже не піти. Його праця перестала приносити йому насолоду і він не знає чим йому займатись далі. Він вийшов на вулицю між двома нарадами для того, щоб трохи розвіятись і відпочити, але думки про роботу його не відпускають.

НАТ. ҐАНОК ЦЕНТРУ ЙОГИ ДЕНЬ

МАРИСЯ (29) виходить з дверей центру. Вона одягнута дуже стильно і альтернативно – дивовижне пальто, великий довгий шарф, в'язані, смішні рукавички без пальців. На обличчі її посмішка, вона посміхається сонцю і рушає, оточена з усіх боків сірими людьми котрі кудись поспішають, вулицею.

НАТ. ТРОТУАР ПОРУЧ З ОФІСНИМ ЦЕНТРОМ ДЕНЬ

Андрій стоїть на тротуарі і дивиться на людей, вони поспішають, їх ритм руху дратує його, його дратують люди. Щоб відволіктися від людей він дивиться на красиву нову машину, що стоїть припаркована поруч з офісним центром. Андрій автоматично дістає пачку сигарет, закурює і уважно оглядає машину. Він дивиться на неї з цікавістю людини котра машини не має, але починає думати про придбання.

НАТ. ТРОТУАР ДЕНЬ

Марися йде вулицею і з веселим викликом дивиться на людей, котрі живуть свої нецікаві життя, вона впевнено йде вперед бо знає насолоджуючись собою, прекрасним днем і маленькими дрібничками котрі помічає тільки вона.

НАТ. ТРОТУАР ПОРУЧ З ОФІСНИМ ЦЕНТРОМ ДЕНЬ

Андрій робить ковток кави, випускає дим, піднімає очі від машини на людей і помічає Марисю. Вона привертає його увагу, він дивиться як вона, наче соняшний промінь, йде в сірому натовпі. Він звертає увагу на її посмішку.

НАТ. ТРОТУАР ДЕНЬ

Марися помічає Андрія котрий стоїть поруч з машиною, вона ловить на собі його погляд. Вона швидко сканує Андрія – взуття, зачіска, посмішка, машина і одразу вирівнює спину, ще вище піднімає голову і напускає на обличчя ще більш зачаровану посмішку

НАТ. ТРОТУАР ПОРУЧ З ОФІСНИМ ЦЕНТРОМ ДЕНЬ

Андрій уважно стежить за Марисею і посміхається сам собі, йому приємно на неї дивитися, в його погляді виникає рішучість, він також вирівнює спину, трохи нахилиє голову вбік і вже відкрито дивиться на Марисю.

НАТ. ТРОТУАР ДЕНЬ

Марися ловить на собі відкритий погляд Андрія і удає, що не помічає його, вона ховає посмішку і стає ще більш загадковою. Вона не дивиться на Андрія прямо, але периферійним поглядом стежить за ним.

НАТ. ТРОТУАР ПОРУЧ З ОФІСНИМ ЦЕНТРОМ ДЕНЬ

Андрій дивиться на Марисю котра наближається до нього, він навіть подається вперед, щоб піти їй назустріч, але в останню мить його щось зупиняє, він дивиться на дівчину котра проходить повз нього як на диво, котре завжди буде недосяжним для нього. А Марися, продовжуючи дивитись просто себе, уповільнює свій рух і проходить повз Андрія. Андрій знову, коли вона вже майже пройшла, робить крок вперед, щоб наздогнати її, але знову зупиняється. Марися йде повільно і впевнено, вона мрійливо дивиться вперед, а навколо її голови літають статуси з соцмережі. Вона уявляє собі своє побачення з Андрієм, прогулянки парком, подорожі, весілля, собака, кіт, діти, будинок. Вона з задоволенням оглядає очимаці уявні статуси. Андрій не знає, що йому робити, але нарешті наважується і робить крок до дівчини.

АНДРІЙ

Дівчино!

Марися зупиняється, в її очах перемога, але вона знову напускає на себе загадковість і повільно повертає голову в бік Андрія. Андрій бачить як спочатку повертається вушко, потім з'являється шока і от нарешті хитре око Марисі кидає на нього свій погляд.

АНДРІЙ

Можна вас на секундочку?

Марися розгортається і повільно, використовуючи всю свою жіночність йде до Андрія, а він ніяково дивиться на неї. Марися підходить до нього і відкрито дивиться йому в очі. Андрій нахилиється до її вушка і офіційним тоном заявляє.

АНДРІЙ

Вимушений вам повідомити, що у вас задралася спідниця і вся вулиця бачить вашу білизну.

Марисине обличчя миттєво міняється, статуси з соцмережі вибухають, в її очах з'являється щось неймовірно дитяче, здається, що вона от-от заплаче, заплаче так як вміють плакати тільки дуже маленькі дівчата. Але цього не стається. Вона посміхається, трохи вимушено, але посміхається, недовіжливо дивиться на Андрія, заводить свою руку назад і торкається своєї сідниці, недовіра в її очах змінюється соромом, вона швидко виправляю спідницю, опускає очі

МАРИСЯ

Дякую

Марися відходить від Андрія і швидкою ходою зникає за рогом. Андрій проводжає її поглядом, коли вона зникає за рогом він ще кілька секунд дивиться в той бік куди вона пішла. Раптовий клаксон автомобіля виводить його зі ступору, він підносить сигарету до губ, але бачить, що вона зітліла, робить ковток кави, але вона вистигла. Андрій незадоволено кривиться і кидає недопалок в стакан з недопитою кавою, викидає все це в смітник.

НАТ. СХОДИ ОФІСНОГО ЦЕНТРУ ДЕНЬ

Андрій піднімається сходами нагору і заходить в двері офісного центру.

ІНТ. КІМНАТА ДЛЯ ПРЕЗЕНТАЦІЙ "ЗАВЖДИ БАНКУ" ДЕНЬ

За столом сидить кілька людей в костюмах, поруч з Андрієм сидить СВІТЛАНА (35) керівник PR департаменту. Всі присутні уважно дивляться на екран з графіками і слухають ДОПОВІДАЧА.

ДОПОВІДАЧ

В минулому кварталі наші показники вирівнялися в порівнянні з попереднім і ми набрали достатньо сили для того, щоб в наступному кварталі зробити великий крок вперед

Андрій неуважно слухає Доповідача, він дивиться на екран, але перед його очима стоїть картинка – красиві сідниці Марисі, що наче посміхаються йому при кожному кроці, дразнять його.

ДОПОВІДАЧ

Завдяки зусиллям PR департаменту, а також наших колег з кредитного, ми зараз прогнозуємо зростання пакету на три з половиною відсотки.

Аудиторія починає стриманно аплодувати, Світлана штовхає Андрія в лікоть, той виходить зі ступору і коротко посміхається киваючи присутнім на знак подяки. Світлава широко посміхається дякуючи всім за аплодисменти.

ІНТ. КОРИДОР "ЗАВЖДИ БАНКУ"

Андрій йде коридором, його наздоганяє Світлана.

СВІТЛАНА

Андрію зачекай

Андрій зупиняється і чекає коли вона підійде.

СВІТЛАНА

Слухай, а ми з тобою рок-н-рольщики.
А? Як ми їх?!? А вони ще не вірили в наш проект

Андрій коротко посміхається і киває головою

СВІТЛАНА

Ти якийсь не дуже радісний? Все гаразд?

Андрій невизначено знизує плечима.

СВІТЛАНА

А знаю цей погляд, ти щось новеньке вже вигадав?

Андрій киває головою. Світлана радісно посміхається і по-дружньому плескає Андрія по грудях.

СВІТЛАНА

Молодець. Не зупинятися! За це і ціную

Андрій погоджуючись киває головою, але думає про своє.

СВІТЛАНА

Прекрасно. Тоді це треба відсвяткувати! Давай одразу після роботи в "Тольятеллі"? Ок? Ну добре. Все я побігла до своїх нездар. Не сумуй. Перемога!!!

Світла переможно піднімає обидві руки в гору і трясє ними, потім розгортається і робить кілька кроків коридором, озирається.

СВІТЛАНА

Кожен платить за себе

Світлана посміхається і продовжує йти, Андрій слідкує за нею поки вона не повертає за ріг.

ІНТ. КАБІНЕТ АНДРІЯ ВЕЧІР

Андрій сидить за столом на котрому ідеальний порядок – настільна лампа, підставка під папери, ноутбук і кілька ручок в стаканчику. Жодної фотографії, або інших собистих речей на столі нема. Андрій гортає свою сторінку в соціальній мережі. Читає власні пости. "Коучінг – два шляхи до досягнення результату в команді", "Кольорова гама в дрескодї менеджерів середньої ланки", "Ти лідер чи керівник, визнач свою стратегію". Під кожним з цим постів по три-чотири лайки і стільки ж коментарів, єдина особа котра завжди

лайкає, коментує і розшарює пости Андрія це Світлана. Її коментарі наповненні корпоративною енергією "Суперчелендж!!!", "В точку! Сама про це думала!!!", та інше.

Андрій нудно дивиться на свою сторінку і на мить завмирає, стискає, наче розминаючи руки, кілька разів кулаки, хрускає пальцями і піднімає їх над клавіатурою, замислюється і разом опускає пальці на клавіатуру і впевнено без зупинок пише пост.

ПОСТ В СОЦМЕРЕЖУ АНДРІЯ

Стою на Подолі курю, п'ю каву,
дивлюсь на людей. Люди
Подолом різні ходять, але,
переважно всі вони одягнуті
стереотипно. А тут помічаю йде
дівчина, не те, щоб симпатична,
скоріш цікава, одягнута не
яскраво, але не стереотипно,
принаймні не стереотипно для
Подолу на цю годину, день,
місяць, тисячоріччя. Коротка
зачіска, жовтий шарф, що
огортає кілька разів її ший, чорне
пальто, одного погляду на котре
достатньо, щоб в голові зазвучала
французська мова, чорна
спідниця, котра спадає вниз до
високих, також чорних, чобіт. Не
яскравий одяг – чорне, сіре, але
якось все поєднано, цікаво. Я
дивлюсь на дівчину, вона на
мене, я посміхаюсь, ввічливою
посмішкою, вона посміхається у
відповідь і, гордо піднявши голову
проходить повз мене. Я
проводжаю її поглядом і тут
розумію, що сіро-чорна цікава
гамма розбивається чимось
скаженно – рожевим. Це
лосіни!!! Але ж чекайте. Ніяких
лосін «з фасаду» я не бачив.
Чому я бачу їх з тилу !?! я
зрозумів. Я все зрозумів. І я

зробив це. Я крикнув: «Дівчино!». О як вона поверталася до мене. Зазвичай такі моменти в кіно роблять уповільненими. Спочатку повернулося її вушко, потім я побачив вії, потім чарівну її посмішку. – Да, сказала вона – Можна вас на секунду? Хода її миттєво змінилася (дівчата ну ви знаєте, як це робиться), вона підійшла до мене (я відчував, що дорогою вона думала як ми будемо виглядати поруч на весільних фото і що їй обов'язково треба буде загнати мене в спортзал щоб я скинув трохи зайвої ваги, кілограмів 10 не більше), я трохи нахилився до її вуха і тихо, щоб ніхто навколо не почув, сказав: «У вас спідниця задерлася і всі бачать вашу білизну» Її обличчя миттєво змінилося, в очах з'явилося щось неймовірно дитяче, здавалося вона от-от заплаче, заплаче так як вміють плакати тільки дуже маленькі дівчата. Але цього не сталося. Вона посміхнулася, трохи вимушено, але посміхнулася, привела до ладу свій гардероб, подякувала і пішла. Пішла, а я навіть не спитав її номера.

Андрій кілька разів перечитує свій пост, він наводить стрілочку на позначку "Видалити пост", але не видаляє, рішучо закриває комп'ютер і виключає настільну лампу

ІНТ. КВАРТИРА АНДРІЯ ПЕРЕДПОКІЙ ВЕЧІР

Відчиняються двері і в квартиру входить Андрій. В квартирі ідеальний лад. Це скоріше офісне приміщення ніж місце де живуть. Все блищить, все впорядковано. Андрій знімає туфлі і ставить їх на спеціальну полицку де стоять кілька однотипних пар взуття.

ІНТ. КВАРТИРА АНДРІЯ КІМНАТА ВЕЧІР

Андрій проходить в кімнату і сідає за робочий стіл, вмикає ноутбук і заходить на сторінку в соцмережі. Він здивованно дивиться, що його пост про зустріч з Марисею має п'ятдесят вісім лайків і п'ятнадцять коментарів. Андрій відкриває стрічку коментарів і читає: "поетично", "я побачив тебе з іншого боку. молодець", "в тобі є талан письменника", "а сідниці хоч у неї пружні? ;)". В цей момент приходить повідомлення від Світлани.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Ти не повіриш. Уяви собі, я щойно прочитала твій пост, а потім образу пост цієї дівчини, ну котру ти зустрів. Вона написала цю історію зі свого боку :) Вона сценарист і художниця, якийсь ми проект мали робити разом, але не вийшло. Менш з тим. Лови посилання на її пост. Від себе скажу дарма ти не пишеш прозу, а от поезію навіть не починай ;) Завтра на каві поспілкуємось.
(посилання на пост Марисі)

Андрій клікає на пост і переходить на сторінку Марисі.

ПОСТ

Ти йдеш такий по місту
брутальний, красивий, шарфи,
гетри, капюшони, пальто ван
хелсінга. Щуриш око сонцю, ледь
не спльовуєш свою крутізну собі
під ноги. І стоїть біля красивої
машини красивий мужчина. Такий

весь саркастичний, курить і стежить тебе наче в приціл. Ти так поглядом гвинтівку відводиш: типу, леше, це тобі не Сафарі. Він ухмиляється, мовляв: окей, ти цікава штучка. Ось ти проходиш в своєму самозадоволенні повз. І тут він тебе окликає. Ти розвертаєшся повільно, повторюєш про себе, що щас робота, а кава тільки ввечері. І тут він говорить: вимушений вам повідомити, що у вас задралась спідниця. Шо? Ти повільно ниряєш в зад свого пальто, а там вимушено повідомлена спідниця, яка задралась разом з пальто... Ну яке "щас працюю" після цього, хто тобі повірить.

Андрій кілька разів перечитує пост, на його губах з'являється легка, з сумом посмішка. Він переходить на фотогалерею Марисі і бачить її в горах на сноуборді, на якихось вечірках, посеред міста в дивовижному вбранні, на пляжі, всюди вона усміхненна, весела, драйвова. Андрій клікає на іконку "повідомлення", з'являється віконце. Андрій заносить руки над клавіатурою, але не опускає їх, кілька секунд дивиться в монітор потім рішуче закриває ноутбук.

НАТ. СХОДИ ОФІСНОГО ЦЕНТРУ ДЕНЬ

Андрій спускається сходами вниз. Він так само одягнутий в діловий костюм, думає про щось своє. Автоматично рука опускається в кишеню. Клацає запальничка, автоматичний ковток диму і потім кави. Андрій дивиться на людей, що сунуть вулицею, вони всі однакові, нецікаві, він відводить погляд від людей і оглядає вулицю, все однакове.

НАТ. ТРОТУАР ПОРУЧ З ОФІСНИМ ЦЕНТРОМ ДЕНЬ

Андрій спускається на тротуар, раптом у нього дзвонить телефон, він перекладає сигатеру в руку котра тримає стаканчик з кавою і дістає з кишені телефон, повертається проти руху людей.

АНДРІЙ

Алло

МАРИСЯ (ЗК)

З дороги!!!

Андрій озирається і бачить, що Марися летить на нього на велосипеді. Андрій стоїть як вкопаний зі своїм телефоном в одній руці і сигаретою зі стаканчиком кави в іншій, не рухається. Марися налітає на нього і вони обидва падають. Люди, не звертаючи уваги, продовжують сунути по своїх справах. Кілька секунд Марися і Андрій лежать на тротуарі і дивляться на небо котрим пробігають хмаринки перекреслені слідами літаків і електродротами.

МАРИСЯ

Он та хмарка схожа на слоника

Андрій переводить погляд на хмарку на котру вказує Марися

АНДРІЙ

Скоріш на Ікс п'ятий БееМВе

МАРИСЯ

Да? А правда? Хоча слоник красивіше

АНДРІЙ

Можливо

МАРИСЯ

Щось болить?

Андрій перевіряє свої відчуття

АНДРІЙ

Наче ні

МАРИСЯ

У мене також. Піднімаємось?

АНДРІЙ

Спробуємо

Андрій і Марися повільно, обережно починають підніматися виплутуючись з велосипеда. Марися ніяково дивиться на Андрія і помічає на його білосніжній сорочці велику кавову пляму.

МАРИСЯ

Ой

АНДРІЙ

Що?

МАРИСЯ

Я тут...

Марися торкається плями на грудях Андрія, цей жест дуже обережний, має набагато більше сенсу, ніж торкання Андрієвих грудей Світланою, Андрій на мить забуває про все, що відбувається навколо, він дивиться в очі Марисі, але потім його погляд переходить на пляму і він скрушно сплескує руками.

АНДРІЙ

Ну і як тепер? Що? Як я піду? У мене ж нарада!

Марися винувато дивиться на нього

АНДРІЙ

І не треба на мене так дивитись? Куди ти летіла? Чого? Велосипеди мають дорогою їхати, а не людей збивати!

МАРИСЯ

Там машини, я боялася...

АНДРІЙ

Боялася вона, а мені тепер що, подивись на мій костюм, сорочку! Як я на роботу піду

МАРИСЯ

Я не знаю...

Тут тільки Андрій помічає, що Марися одягнута в трико і рожеві лосіни. Її зовнішній вигляд дуже відрізняється від того як виглядають зараз люди на вулиці.

АНДРІЙ

І чого ти в купальнику?

МАРИСЯ

Це не купальник

АНДРІЙ

А, що це?

МАРИСЯ

Трико. Мені так зручно.

АНДРІЙ

Зручно тротуаром в купальнику їхати і людей збивати?!?

МАРИСЯ

Це не купальник

АНДРІЙ

Добре, а ось це
(показує на себе)
то в якому вигляді я не можу
повернутись на роботу

МАРИСЯ

Може хімчистка? Я знаю тут одна є,
поруч

Андрій дивиться на неї, вирішує, кілька секунд мовчить, не може прийняти рішення, дивиться на годинник, дістає мобільний телефон, набирає номер

АНДРІЙ

Алло, Тоня? У мене тут аварія, кавою облився, вся сорочка брудна, скажи, що на нараді на чотирнадцяти сорок

(MORE)

андрій (CONT'D)

п'ять мене не буде, я підйду пізніше.
Да на нараді о сімнадцятій буду
обов'язково. Да

Марися винувато слухає як Андрій розмовляє по телефону.

АНДРІЙ

(до Марисі)

Ну давай. Де тут твоя хімчистка.

НАТ. ВУЛИЦЯ ДЕНЬ

Марися і Андрій йдуть вулицею. На них всі звертають увагу. Вона в тріко, що схоже на купальник і з велосипедом, він в брудному діловому костюмі з великою кавовою плямою на грудях. Андрій і Марися підходять до хімчистки, Андрій заходить першим, а Марися залишається щоб запаркувати свій велосипед.

ІНТ. ХІМЧИСТКА ДЕНЬ

Андрій підходить до стійки менеджера. МЕНЕДЖЕР (45) жінка з фарбованим волоссям дивиться на його пляму.

АНДРІЙ

Доброго дня. З цим можна щось
зробити?

МЕНЕДЖЕР

Кава?

АНДРІЙ

Да

МЕНЕДЖЕР

Вісімдесят гривень. Заберете післязавтра

АНДРІЙ

Добре, скажіть, а тут десь поруч є
магазин одягу, мені нову сорочку купити

В приміщення входить Марися, вона підскакує до прилавка.

МАРИСЯ
 (до Андрія)
 Дорого виходить?

АНДРІЙ
 Не важливо

Менеджер багатозначно посміхається. Андрій помічає цю посмішку і вирішує піти.

АНДРІЙ
 (До Марисі)
 Ходімо звідси

МАРИСЯ
 Чого? тут гарна ж хімчистка і поруч з твоїм офісом

Менеджер хмикає

АНДРІЙ
 Мені іншу сорочку спочатку купити треба

МАРИСЯ
 Навіщо? Здавай свою, а потім дійдеш так

АНДРІЙ
 Без сорочки

МАРИСЯ
 В піджаку. Ти ж не будеш голий. Так навіть прикольно

Менеджер зацікавлено дивиться на Андрія. Андрій ловить цей погляд і з викликом знімає піджак і сорочку, потім об'ягає піджак на оголений торс.

АНДРІЙ
 Післязавтра буде?

МЕНЕДЖЕР

Да

Андрій дістає з кишені піджаку портмоне і дає купюру в п'ятсот гривень

МЕНЕДЖЕР

А дрібніших у вас нема?

АНДРІЙ

Нема

Менеджер скрушно хмикає і починає відліковувати решту.

НАТ. ВУЛИЦЯ ДЕНЬ

Андрій і Марися виходять з хімчистки і зупиняються на тротуарі. Вони обидва виглядають як з іншої планети, вона в тріко і з велосипедом, а він в піджаку на оголеному торсі.

АНДРІЙ

Тут десь був магазин одягу

МАРИСЯ

Веди

Андрій повертає ліворуч і йде вулицею, Марися суне на ним. Вони йдуть вулицею, не звертаючи уваги на погляди оточуючих і підходять до магазину одягу. На ньому табличка "Переоблік". Андрій скрушно смикає двері, Марися винувато дивиться на нього. У Андрія дзвонить телефон, він приймає виклик

АНДРІЙ

Да. Тоня, я поставив пляму. Зараз без сорочки. Так я на нараду прийти не можу. Да стою без сорочки в самому піджаку на вулиці. Сорочка в хімчистці. Магазин одягу зачинений. Подивись де тут поруч магазин одягу і зателефонуй мені. Да. Скажи, я скоро буду.

Андрій припиняє розмову і дивиться навколо. Марися стоїть поруч.

АНДРІЙ

Зараз би горілки

МАРИСЯ

А я алкоголь не люблю. Я тут якось чотири роки тому напилася і в реанімацію попала.

Андрій співчуваючи, як на маленьку дитину, дивиться на неї.

МАРИСЯ

Я тут була на одній паті, квартирник, мій друг організував. Так я там навіть марку з'їла. Приходили такі цікаві люди, він, мій друг там щось трохи програв на гітарі, і наче все кінець, а потім почали приходити такі цікаві люди, прийшли Догдотерс, я їх тобі вперше почула, прийшли вони і як давай валити.

Андрій робить вигляд що розуміє про що це.

МАРИСЯ

До ранку все було я там могла і наркотик вжити і алкоголю випити

АНДРІЙ

Ти може ще й вегетаріанка?

МАРИСЯ

Да, а що?

АНДРІЙ

Нічого, просто я не розумію, як можна без м'яса. І наркотики я також не розумію.

МАРИСЯ

Але ж ти куриш

АНДРІЙ

Сигарети

МАРИСЯ

Кинути можеш?

АНДРІЙ

Намагався

МАРИСЯ

Це той самий наркотик

АНДРІЙ

Ні

МАРИСЯ

А як ти знаєш, якщо жодного разу не спробував?

АНДРІЙ

Ну, не знаю. Нагоди не було

МАРИСЯ

Зараз є

АНДРІЙ

В сенсі?

МАРИСЯ

Ти хочеш?

АНДРІЙ

Що?

МАРИСЯ

Спробувати?

Андрій вагається, але швидко приймає виклик

АНДРІЙ

У тебе є?

Марися киває головою. Андрій киває у відповідь і обидва вони заходять в двір будинку.

НАТ. ВУЛИЦЯ ДЕНЬ – ЗГОДОМ

Андрій і Марися виходять з підворітні. Андрій дивиться на оточуючий світ здивованно і зацікавленно. Він зупиняється і уважно розглядає стіну будинку і небо над головою. Марися стоїть поруч з ним.

АНДРІЙ

Давно так не хотів тортіка

МАРИСЯ

Тут десь має бути супермаркет.

АНДРІЙ

Тебе хоч як звати?

МАРИСЯ

Марися

АНДРІЙ

А я Андрій

Марися дивиться на Андрія.

АНДРІЙ

От і познайомились

Андрій оглядає вулицю і бачить супермаркет і спевненною ходою суне до нього, Марися поспішає за ним зі своїм велосипедом.

НАТ. ҐАНОК СУПЕРМАРКЕТУ ДЕНЬ

Андрій виходить з супермаркету і бачить, що Марися стоїть поруч зі своїм велосипедом і вся її фігура наповнення молодістю. Він зачаровано дивиться на неї, на її волосся котре куйовдить вітер, очі, що дивляться на людей, статуру тіла котра вся дихає життям. Андрій підходить до Марисі і вона повертає до нього голову.

МАРИСЯ

Тортік?

АНДРІЙ

Авжеж

МАРИСЯ

А тепер треба ще кави.

Андрій починає йти в напрямку машини з кавовим автоматом

АНДРІЙ

Yes

МАРИСЯ

О ти знаєш англійську?

АНДРІЙ

Ні просто є кілька слів котрі постійно
вживаю

МАРИСЯ

О, а я вирішила вчити англійську,
давай можна разом

АНДРІЙ

Ок давай. Ду б спік інгліш

МАРИСЯ

Не зараз

АНДРІЙ

Чому?

МАРИСЯ

Тому, що дівчина сказала: "Не зараз".
Хіба цього не достатньо?

АНДРІЙ

Достатньо

Андрій і Марися підходять до машини з кавовим автоматом. Поруч з машиною стоять кілька автомобілів таксі, Андрій стає за ними в чергу, а Марися трохи поодаль чекає.

ВОДІЙ 1

Я тут на розборці ланжерони для свого
взяв, вдвічі дешевші нід в Інтернеті,
беушні

ВОДІЙ 2

Так я все там беру. Навіщо платити
дільше

БАРИСТА

Взагалі нема сенсу. Я своїм корчем в
день піісят проїжджаю, і то все летить,
то це, то то, постійно треба вкидати.

ВОДІЙ 1

Твій корч виходить дешевший ніж
запчастини

БАРИСТА

Точно, я в нього вже вдвічі більше
вкинув ніж брав його

Баріста віддає каву водіям і вони відходять в бік Марисі, Андрій
підходить до барісти

АНДРІЙ

(до Марисі)

Ти що будеш?

МАРИСЯ

Чай, чорний, багато

АНДРІЙ

(до барісти)

Один великий чай і каву. Латте.

БАРИСТА

Айн момент

Баріста починає готувати каву і чай. Андрій мрійливим поглядом
оглядає вулицю, повертається до барісти і ледь не вибиває собі око
об гострий кут піднятої кришки кавомашини

АНДРІЙ

(до барісти)

Вам би, шановний, тут якийсь захист поставити. Я собі ледь око щойно не виніс

БАРІСТА

(з викликом)

Може мені взагалі машину поміняти?

АНДРІЙ

Да машину не треба, а от цей кут

БАРІСТА

(з викликом)

Може кришку цю зняти взагалі?

АНДРІЙ

Навіщо кришку, просто захистить очі людей, я ж щойно

ВОДІЙ 3

Точно, точно, постав собі, гумки такі продаються, в будівельних супермаркетах

Водії 1 і 2 дивляться на велосипед Марисі

ВОДІЙ 1

Диви яка рама

ВОДІЙ 2

Ага, а які рессори

ВОДІЙ 1

Лінії які

Марися і Андрій чують їх розмову і разом дивляться на них, але ті не обговорюють тіло Марист, вони обговорюють велосипед.

БАРІСТА

(вибачаючись)

Та мені обіцяли з вісімки восьмьорки резінку падагнать, як раз сюди стане. Я поставлю

ВОДІЙ з

Та тут тобі можна взагалі від мерса капот, замість цієї кришки поставити, як рідний зайде.

БАРИСТА

Ага. і Лейблу мерсовську забацать, ваще ніштяк буде. Га-га-га

ВОДІЙ з

Ага. Крутяк вийде

Баріста ставить перед Андрієм каву і чай і підморгує киваючи на Марисю.

БАРИСТА

Задній бампер атас. Дивишся, очей відірвати не можна.

Андрій мовчки кладе гроші на стійку машини, забирає напої і відходить від машини, Марися йде за ним.

БАРИСТА

(до водіїв)

От піжон

НАТ. ФОНТАН ДЕНЬ

Андрій і Марися підходять до фонтану. Андрій помічає, що в потаємному закутку, поруч з фонтаном, парочка підлітків цілується, він не бажає їм заважати тому намагається сісти так, щоб бути до них спиною, але Марися вперно суне саме на них. Андрій помічає це.

АНДРІЙ

(тихо)

Марися.

Марися не зупиняючись дивиться на нього.

АНДРІЙ

Давай сядемо тут

МАРИСЯ

Ні. Там воняє, машини. Давай поруч з деревами

Андрій жестом показує на підлітків

АНДРІЙ

Подивись туди

Марися дивиться на підлітків

МАРИСЯ

А що? Вони мені не заважають

АНДРІЙ

Ми заважатимемо їм

МАРИСЯ

Як?

Підлітки припиняють свої любощі і йдуть. Андрій скрушно на них дивиться.

АНДРІЙ

Ну от налякали. Шкода

МАРИСЯ

Чого?

АНДРІЙ

Вони такі молоді. І тут ми. ба-ба-ба-бу-бу-бу.

МАРИСЯ

Я їм не заважала і вони мені також.

Андрій довго і уважно дивиться на Марисю

АНДРІЙ

Ні. Ти не дівчина.

Марися розпаковує тістечка і торт.

МАРИСЯ
А хто я?

АНДРІЙ
Ти жінка

МАРИСЯ
Чого це?

АНДРІЙ
Бо ти їх злякала. Вони ж так мило
цілувалися, а ти навіть цього не
помітила

МАРИСЯ
Я дівчина

АНДРІЙ
Ні жінка

МАРИСЯ
Дівчина

АНДРІЙ
Жінка

МАРИСЯ
Дівчина!!!

АНДРІЙ
А хіба погано бути жінкою?

МАРИСЯ
Ні?

АНДРІЙ
Ні, це просто по іншому

Марися, замислюється, довго дивиться на Андрія.

МАРИСЯ
Може я й не дівчина, але й не жінка

АНДРІЙ

Таке може бути?

У Андрія дзвонить мобільний телефон, він приймає виклик.

АНДРІЙ

Да. Тоня. Я зараз не можу. Да. Я буду. Звіт готовий. Перенеси зустріч на завтра. Поясни, що сьогодні у мене аварія. Ну ти ж можеш. Да. Да. Да. Дякую тобі.

МАРИСЯ

Хто це тобі постійно телефонує?

АНДРІЙ

Секретарка

МАРИСЯ

(захоплено. з сексуальним підтекстом)

Особиста?

АНДРІЙ

На особисту я ще не напрацював

МАРИСЯ

А на що напрацював?

АНДРІЙ

На кабінет в котрому не відчиняються вікна, квартиру в недорогу іпотеку і відсутність мрій

МАРИСЯ

Як можна жити без мрій?

АНДРІЙ

Спокійно. Спокійно і затишно

МАРИСЯ

Як в труні?

Це спочатку ображає Андрія, але потім він погоджуючись киває

АНДРІЙ
Як в труні...

Кінець 1ї частини